

Vierde Larens Lentedictee

Auteur: Gitte Spee

Vol consternatie en perplexiteit staarde de corpulente heer Mol vertwijfeld over de verlaten vlakke, waar hij zich, samen met zijn onafscheidelijke trawant mijnheer Aap, tegood had willen doen aan poffertjes en wafels in de antieke poffertjeskraam van het pittoreske dorp. “Amice,” prevelde de desperate Mol binnensmonds, terwijl hij over zijn satijnachtige embonpoint streek, “ik val onverwijld in zwijm als ik niet gauw iets te degusteren krijg.”

Een veelheid aan feeëriek lichtjes brandde in een kolossaal perceel vlakbij en Aap pakte Mol zonder veel plichtplegingen op en rende de entree in, de corridor door, voorbij de garderobe en de receptie, tot in de bibliotheek waar hij de kleine, gezette Mol op de vloer zette. Mol vergat zijn honger en hallucineerde haast bij het zien van zoveel boeken om zich heen, boeken over psychologie, gynaecologie, vegetarisch koken, veterinaire wijsheden, vetvrije diëten, zwart-witfotografieën, fotosynthese, Sanskriet, seksuele escapades, ficties en feiten.

Maar Aap had achter een rode, gecapitonneerde deur zacht gekras gehoord en betrad, Mol met zich meetrekkend, een theaterachtige ruimte met een betoverende koepel waarin bladgouden sterren zacht glanzend dansten op een lichtblauw fond. “Krijg nou wat!” riep een ordinaire orthodontist terwijl het gekras van pennen op papier onverflauwd voortduurde, “Burgemeester, schakel onmiddellijk de hermandad in of de ongediertebestrijdingsdienst!”

Aap en Mol schrokken van zoveel agressie en renden in cirkeltjes rond tussen de ijverig schrijvende teams, juryleden en notabelen, tot ze afgepeigerd ter aarde stortten. De gedistingeerde, aan de slapen grijzende burgervader richtte zich waardig op, trok zijn ambtsketen recht terwijl hij vanbinnen ziedde van woede en zei: “Deze dieren zijn geen delinquenten, hun aanwezigheid is cruciaal en wordt zeer geapprecieerd.”

Aap en Mol hadden zich intussen veilig genesteld op de schoot van een aanbiddelijke participant aan het dictee, die later een dignitaris van de kunstvereniging bleek. Deze glamoureuze dame schudde met haar weelderige coiffure, tuitte haar lippen en sprak de fameuze woorden: “Het is de hoogste tijd voor een pauze met een glaasje chardonnay en wat exquise versnaperingen!”

Terwijl de jury haastig alle paperassen collectioneerde, spoedden alle deelnemers zich dwars door de bibliotheek, langs de recentelijk gerestaureerde vestibule naar de brasserie, alwaar zij en Aap en Mol zich stortten op de krokante pretzels, pistachenootjes, saucijzenbroodjes en appelcarrés.

De burgemeester nipte aan zijn glaasje, richtte zich tot de welgevormde kunstliefhebster en vroeg: “Heb jij seksuele escapades met een x of ks geschreven?”